

lægen (i København Stadslægen) i Overensstemmelse med § 12.

§ 19. Der kan af Sundhedsstyrelsen gives nærmere Regler om Sygehusenes Pligt til at modtage Patienter i Henhold til Bestemmelserne i dette Kapitel.

Der bør saa vidt muligt i hvert Amt til de offentlige Sygehuse som Konsulent knyttes en Læge, der har Anerkendelse som Speciallæge i Hud- og Kønssygdomme.

Efter det oprindelige Forslag skulde Spørgsmaalet om Tvangsindlæggelse kunne indannes for Indenrigsministeren. Denne Bestemmelse udgik i Folketinget, hvor man til Gen-gæld indføjede Stk. 3 og Stk. 5 i § 17. Samtidig fjernedes i § 17 en Bestemmelse, hvorefter Politimyndigheden skulde være medbestemmende ved Afgørelsen om, hvorvidt Sygehus-ophold fortsat var fornødent. I Stedet for kræves det nu, at Politimyndigheden skal have Underretning, naar Udskrivning af tvangsindlagte finder Sted.

VIII. *Betalings- og Refusionsregler (§ 20).*

De heri indeholdte Regler svarer i Hovedsagen til, hvad der hidtil har været gældende. Dog overlades det nu til Indenrigsministeren at bestemme *Embedslægernes Honorar* for Behandling af Kønssygdomme, hvilket Honorar hidtil har været fastsat til et bestemt Beløb i Embedslæge-loven. Endvidere indeholder Paragraffen den Regel, at Seruminstitutttet vederlagsfrit kan udføre bakteriologiske og serologiske Undersøgelser vedrørende Kønssygdomme.

IX. *Straffe- og Ikrafttrædelsesbestemmelser (§§ 21—22).*

Efter Forslaget skulde Loven træde i Kraft 1. April 1947, men dette ændredes til 1. Oktober 1947 under Sagens Behandling i Folketinget, hvor man ligeledes indføjede en Bestemmelse om, at Loven skal forelægges til Revision i Rigsdagssamlingen 1951—52.

Lovforslaget henvistes efter en indgaaende 1. Behandling i Folketinget til et Udvalg, der modtog flere Deputationer og forhandlede med tilkaldte sagkyndige.